

1. Na liście uczestników konferencji przeważali przedstawiciele firm i instytucji związanych z branżą drogownictwa. Byli też przedstawiciele branż zielonych czyli ogrodnicy, architekci krajobrazu, leśnicy związani i specjalizujący się w tematyce zieleni komunikacyjnej. Świadczy to o zapotrzebowaniu wymiany poglądów i doświadczeń obu tych branż.

2. Podczas konferencji gorącą dyskusję wywołała powstająca w GDDKiA Instrukcja zakładania i utrzymania zieleni przydrożnej. Potwierdziło to potrzebę stworzenia takiej „normy branżowej”.

Należy wesprzeć zarówno GDDKiA jako zleceniodawcę jak i autorów w wysiłkach nad wprowadzeniem w życie zwięzłego, klarownego dzieła o charakterze wytycznych obowiązujących wykonawców.

3. Poruszane aspekty prawne

Podstawowym problemem są zasady usuwania drzew w związku z budową nowych dróg, na obszarach ze statusem u ochronnym –które zajmują ponad 30% powierzchni kraju w formach parków narodowych, parków krajobrazowych, rezerwatów, obszarów Natura 2000, obszarów chronionego krajobrazu. Okazuje się, że prawo ściśle określa zasady rozwiązywania konfliktu pomiędzy dwoma celami społecznymi, dlatego w procesie planowania miejsca usytuowania przedsięwzięcia ważnym kryterium powinna być również kolizja z formami ochrony przyrody.

4. Na obu dotychczasowych edycjach konferencji poświęconej tej tematyce pojawiło się zagadnienie doboru gatunkowego. Obok zadośćuczynienia wielofunkcyjności zadrzewień przydrożnych i przyulicznych nie wolno zapominać o uzdrowieniu siedlisk i zapewnieniu minimalnych optymalnych warunków wzrostu i rozwoju drzew. One tam nie powinny być skazane na „wytrzymanie” i przeżycie i wegetacje, lecz powinny pełnić oczekiwane funkcje.

Zadaniem obu konferencji było uświadomienie tego faktu projektantom dróg.

5. Zaprezentowano kilka dodatkowych aspektów przyrodniczych w krajobrazie komunikacyjnym i funkcji roślinności:

- przejścia dla zwierząt – temat ten został przedstawiony w całej swej złożoności florystycznej, behawioralno-zoologicznej, ale też gospodarczej,

- ograniczanie hałasu komunikacyjnego przy pomocy roślinności (tak jak każda inna funkcja wymaga specjalistycznej wiedzy),
- zagospodarowanie wody opadowej z umocnionych nawierzchni komunikacyjnych jest ważnym wyzwaniem dla branży. Mała retencja i wykorzystanie wody opadowych to jedno z optymalnych rozwiązań. Gdy podczas poprzedniej konferencji padło znamienne sformułowanie „inwestycji w ignorancje” to dzisiaj możemy przy tym zagadnieniu mówić o „inwestycji w rozsądek”,
- roślinności do zabezpieczenia skarp – zaprezentowano sprawdzone metody zabudowy techniczno-biologicznej
- omówiono zasady kształtowania miejsc obsługi podróżnych (MOP ów),
- znalazły się pierwsze informacje o problemach z utrzymaniem roślinności eksploatowanych autostrad, podobnie jak problemy i kolizje z wymogami ochrony środowiska (temat ten będzie kontynuowany na kolejnych spotkaniach).

6. W kilku referatach pojawiły się przykłady miejskiej zieleni ulicznej wskazującej na początek poprawy. Egzekwowanie przez odpowiednie władze miejskie pewnych standardów dot. materiału roślinnego, technik, pielęgnacji zaczyna przynosić pozytywne skutki. Jest to znak, że „Zielona branża” zaczyna się liczyć pośród innych branż.

7. Bardzo istotne wydają się referaty przedstawiające punkt widzenia praktyków zajmujących się zielenią przydrożną oraz wymiana doświadczeń i spostrzeżeń z różnych rejonów kraju.

8. Jednym z problemów okazała się ocena wartości usuwanych drzew, oraz potrzeba i sens realizacji nasadzeń kompensacyjnych i przesadzania drzew starszych.

Z pewnym optymizmem myślę o nagrodzie European Tree City Award, do której Polska otrzymała propozycje zgłoszenia miasta-kandydata w 2013

Opiekun merytoryczny konferencji
Prof. dr hab. inż. Marek Siewniak
 Europejska Rada ds. Drzew (EAC)

Tematyka tegorocznej konferencji, a szczególnie dyskusje podczas obrad, potwierdziły potrzebę jej dalszej kontynuacji, dlatego już dziś zapraszamy na III konferencję Zieleni Przydrożna we wrześniu 2010 roku!